

ایرانیانی گچی زانت و سرپدی ته پادگارد به بروتگ

10 مرداد 1405

په این یادداشت، آروین پویان «پادگارد به بروتگ» دیارد چکاسیت که ایران کومایی سیاسی خیالی ته گرانین بحرانه نشانی. ای گوشکنت که گرانین میلانگ به «زرین» دؤرگاں – باستان ایران چک تا پهلوی یا اسلامء سرء نوستالژیکین آباد کورتگ – مجرا ایدئولوژیکین چست کورتگنی، بلکیت ایشء ریشه شکست، ناپایداری و آیندهی افقء بنداگء تجربهگان همباری هس. متنء گوشگء پد، ای حال ته زمانیکه کومایی ته پایداری نهاد و متمانهکین چشم اندازانی نبوء، گشتارء روانیین پناهگاهء ودی کانت.

پویان اجتماعی روانشناسیء راهگان و ترومای کومایی مفهومء سدگء، نشان دنت که چچن مزمین اقتصادی و سیاسی بحران، کومایی تواناییء بندگء سبب بی. چشان حالاتا، پادگارد به بروتگ مجرا علامتی تسکیننی، بلکیت آیندهی آباد کورتگء زموارء چکرگء میکانیزم بی. چچن متنء درون گوشگ:

«کوماییکه نجاتء «دوچی» ته بوینت، «سبا»ء دیزاین کورتگء ناخوان بی.»

ای گوشک، مقالهی انتقادی هستهء آشکار کانت: نوستالژی، اگر تاریخی تپد نهبی، تکرارء چرخگء سبب بی.

جمعبندی ته، نویسنده برونرفتء راهء گذشتهی رد کورتگء ته نی، بلکیت ته گؤن انتقادی مواجهه دؤنت. ای تاکید کانت که اصلین مسئله گذشتهی شر یا براد سنجگنی، بلکیت ایشء روانی و سیاسی لوٹء سرپدی. «شخصء حاکمیت» چک «خردء سامانه» ته گواتگ، پس دیکین نهاد و کثرتگرا رسانهگان زوراک کورتگ، و شخص محوری چک گواتگ، «ناچالاکین رعیت»ء «چالاکین شهروند»ء بدل کورتگء پیش شرط معرفت بی. ای چارچوب ته، آیندهی آباد کورتگ فقط نهادسازی و کومایی تواناییء پس گرفتگء راهی گون ممکن بی.